

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2018-06-19 Nr. (25.8-01)-6K-1803324

Kopija
Užsienio reikalų ministerijai

DĖL EKONOMIKOS IR FINANSŲ REIKALŲ TARYBOS SUSITIKIMO

Teikiame Lietuvos Respublikos pozicijas dėl klausimų, kurie bus svarstomi š. m. birželio 22 d. vyksiančiame Ekonomikos ir finansų reikalų (ECOFIN) tarybos posėdyje.

PRIDEDAMA.

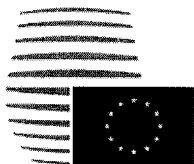
1. Š. m. birželio 22 d. ECOFIN darbotvarkė, 3 lapai;
2. Pažyma dėl birželio 22 d. ECOFIN tarybos susitikime svarstomų klausimų, 8 lapai;
3. Siūlomas Vyriausybės sprendimo projektas dėl ECOFIN tarybos susitikime svarstomų klausimų, 1 lapas.

Finansų ministras

Vilius Šapoka

Audronė Pavlovičienė, (8 5) 2390 148, el. p.: audrone.pavloviciene@finmin.lt

ECOFIN_Raštas

Council of the European Union
General Secretariat

Brussels, 28 May 2018

WK 6361/2018 INIT

LIMITE

OJ CONS
ECOFIN

WORKING PAPER

This is a paper intended for a specific community of recipients. Handling and further distribution are under the sole responsibility of community members.

NOTE

From:	General Secretariat of the Council
To:	Delegations
Subject:	ECOFIN Council on 22.06.2018 - Agenda

Delegations will find attached the draft agenda of the ECOFIN Council on 22.06.2018.

WK 6361/2018 INIT

LIMITE

EN

Brussels, 28 May 2018

DRAFT PROVISIONAL ECOFIN AGENDA

ECCL, Luxembourg

22 June 2018 (10.00)

Adoption of the agenda

(poss.) Approval of "A" items

- a) Non-legislative list
- b) Legislative list (Public deliberation in accordance with Article 16(8) of the Treaty on European Union)

Legislative deliberations

(Public deliberation in accordance with Article 16(8) of the Treaty on European Union)

Measures to strengthen administrative cooperation in the field of VAT **SC**

General approach

(poss.) VAT "quick-fix" **SC**

- a) Directive as regards harmonising and simplifying certain rules in the VAT system and introducing the definitive system for the taxation of trade between Member States
- b) Regulation as regards certain exemptions for intra-Community transactions
- c) Regulation as regards the certified taxable person

General approach

European Deposit Insurance Scheme **OC**

Progress report

Any other business

- a) Current financial services legislative proposals
Information from the Presidency
- b) Insolvency, restructuring and second-chance Directive
Information from the Presidency

Non-legislative activities

Council Recommendations on the National Reform Programmes 2018 to each Member State and Council Opinions on the updated Stability or Convergence Programmes

Approval

Council Decisions and Recommendations on the implementation of the Stability and Growth Pact (*)

Adoption

Convergence Reports from the Commission and the European Central Bank

Exchange of views

(poss.) ECOFIN Report to the European Council on Tax Issues

Endorsement

(poss.) Code of Conduct (Business Taxation)

a) Report to the Council

b) Council conclusions

Endorsement

o

o o

p.m.

Thursday 21 June 2018

15.00 Eurogroup

17.30 Eurogroup in inclusive format

Friday 22 June 2018

08.00 Annual EIB governors meeting

09.00 Breakfast

First reading

Special legislative procedure

Item based on a Commission proposal

(*)

Item on which a vote may be requested

PAŽYMA

Dėl š. m. birželio 22 d. Ekonomikos ir finansų reikalų (ECOFIN) taryboje svarstomų klausimų

PVM esamos sistemos patobulinimas (*bendras požiūris*)

2016 m. balandžio 7 d. Komisija priėmė PVM veiksmų planą „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (toliau – PVM veiksmų planas), kuriame išreiškė, be kita ko, ketinimą pateikti teisinį pasiūlymą dėl galutinės PVM sistemos, skirtos ES valstybių narių (toliau – VN) tarpusavio prekybai ir pagrįstos apmokestinimo prekių paskirties VN principu, sukūrimo. Šis pasiūlymas buvo įtrauktas į 2017 m. Komisijos darbo programą.

2016 m. gegužės 25 d. išvadose Taryba priėmė domėn Komisijos PVM veiksmų plane pateiktą ketinimą. Be to, Taryba pakartojo savo požiūrį, jog principas, kad „apmokestinama prekių tiekimo ar paslaugų teikimo kilmės valstybėje narėje“ turėtų būti pakeistas „apmokestinimo paskirties valstybėje narėje“ principu. Europos Parlamentas taip pat palankiai įvertino šį Komisijos ketinimą.

Be to, 2016 m. lapkričio 8 d. išvadose Taryba nurodė, kad, Komisijai tęsiant darbą, susijusį su ES vidaus prekybai skirta galutine PVM sistema, reikėtų patobulinti esamą PVM sistemą keturiose srityse: (i) PVM mokėtojo kodas, (ii) grandininiai sandoriai, (iii) konsignacinė prekyba, (iv) tiekimo Bendrijos viduje įrodymas.

Atsižvelgiant į tai, **2017 m. spalio 4 d. Komisija pateikė** šiuo metu galiojančios Tarybos **direktyvos 2006/112/EB** dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau - PVM direktyva), **Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011**, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (toliau - Įgyvendinamasis reglamentas) ir **Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010** dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 904/2010) **pakeitimus.**

Paskutinis Pirmininkaujančios valstybės kompromisas, pateiktas Coreper2 ir ECOFIN Tarybai, siekiant bendrojo požiūrio, apima šiuos aspektus:

1. Įsigaliojimas numatomas nuo 2020 m. sausio 1 d. (pirminiame Komisijos pasiūlyme buvo 2019 m. sausio 1 d.).

2. Esamų PVM taisyklių patobulinius (angl., *quick fixes*), kuriuos pasiūlė verslo subjektai ir ES VN, tokius kaip:

(i) prekių tiekimo į kitas ES valstybes nares atleidimui nuo PVM nustatoma esminė sąlyga, kad pirkėjas būtų registruotas PVM mokėtoju kitoje ES valstybėje narėje. Kartu, atsižvelgiant į Tarybos netiesioginių mokesčių darbo grupėje išsakytus ES valstybių narių pastebėjimus, PVM direktyvos 138 straipsnis papildomas 1a dalimi, pagal kurią prekių tiekimo į kitas ES valstybes nares atleidimas nuo PVM netaikomas tuo atveju, jei tiekėjas neįvykdė prievolės pateikti *recapitulative statement* (prekių ir paslaugų tiekimo į ES valstybes nares ataskaitą), nebent tiekėjas gali įrodyti, kad prievolės neatlikimas įvyko per klaidą arba dėl ne nuo jo priklausančių priežasčių (t. y., kad tiekėjas veikė *in a good faith*).

(ii) supaprastinimai grandininių prekių pardavimo sandorių (angl., *chain transactions*) atvejais, t. y. patikslinama, kuris asmuo atliks neapmokestinamą prekių tiekimą ES viduje, tais atvejais kai prekės fiziškai gabenamos iš pirmojo pardavėjo galutiniam pirkėjui. Atsižvelgiant į Tarybos netiesioginių mokesčių darbo grupėje Vokietijos, Austrijos ir Vengrijos pateiktą pasiūlymą bei daugumos ES VN išsakytą pritarimą, ši nuostata PVM direktyvoje įvedama naujame 36a straipsnyje (pakeičia pradinį Komisijos siūlytą 138a straipsnį). Kartu, siekiant nesukurti kliūčių Komisijos planuojamam pateikti pasiūlymui dėl Įgyvendinamojo Reglamento dėl 2017 m. gruodžio 5 d. priimtose PVM direktyvos dėl e-komercijos, 36a straipsnis papildytas 4 dalimi, kuria nurodoma, kad šis straipsnis netaikomas sandoriams, įvardintiems 14a straipsnyje (14a straipsnis atsirado su minėta PVM direktyva dėl e-komercijos (turėtų įsigalioti nuo 2021 m. sausio 1 d.) ir yra susijęs su prekių tiekimo atsakomybės perkėlimu el. platformoms).

(iii) PVM palengvinimai konsignacinei (angl., *call of stock*) prekybai tarp ES valstybių narių, kai būtų laikoma, kad tiekėjas atliko tik vieną nuo PVM atleistą tiekimą į kitą (pirkėjo) valstybę narę ir neprivalėtų joje registruotis PVM mokėtoju. Konsignacinė prekyba – tai tokia prekybos sistema, pagal kurią vienoje ES valstybėje narėje įsikūręs tiekėjas perduoda prekes, neperduodamas jų nuosavybės, į sandėlį asmeniui (žinomam iš anksto) kitoje ES valstybėje narėje, kuris turi teisę jas pasiimti – šiuo metu laikoma, kad tiekėjas atliko 2 tiekimus - nuo PVM atleistą tiekimą į kitą ES valstybę narę bei antrą tiekimą pirkėjo valstybėje, dėl ko jis privalo registruotis joje PVM mokėtoju.

Paskutiniame kompromise įtrauktos naujos nuostatos Reglamente (ES) Nr. 904/2010, kurių esmė - užtikrinti, kad ES valstybės narės, kuriose prekės yra laikomos konsignacinės prekybos pagrindais, per VIES¹ būtų informuotos ne tik apie tai, kad apmokestinamasis asmuo gavo prekes parduodamas konsignacinės prekybos pagrindais, bet ir gautų prieigą prie informacijos apie tai, kas išsiuntė prekes ir iš kurios valstybės narės jos atvyko. Taip pat papildoma nuostatomis, pagal kurias Eurofisc² pareigūnai turės galimybę susipažinti su duomenimis apie prekių tiekimus konsignacinės prekybos pagrindais ES, kai tai bus būtina tiriant įtariamą sukčiavimą arba siekiant aptikti sukčiavimą.

(iv) suvienodintos bendros įrodymų, kad prekės buvo išgabentos iš vienos ES valstybės narės į kitą, pateikimo taisyklės (Įgyvendinamojo reglamento pakeitimas).

(v) siūlymas suteikti galimybę valstybėms narėms pasirinkti leisti neapmokestinti nepriklausomų grupių tiekimų savo nariams (angl. *cost-sharing*.). Šis neapmokestinimas apimtų asmenis, vykdančius visą PVM neapmokestinamą, įskaitant ir finansinių ar draudimo paslaugų tiekimus, veiklą (šiuo metu pagal naujausią ESTT išaiškinimą leidžiama neapmokestinti tik tų nepriklausomų grupių, kurios užsiima PVM neapmokestinama visuomenei naudinga veikla, tiekimų). Kartu šis straipsnis papildytas 2 dalimi, pagal kurią šis pasirinktinis atleidimas galiotų tik toje ES valstybės narės teritorijoje (kurioje leidžiamas neapmokestinimas) įsisteigusioms nepriklausomoms grupėms.

Aukščiau įvardinti trumpojo laikotarpio PVM direktyvos ir Įgyvendinamojo reglamento pakeitimų siūlymai skirti patobulinti dabar galiojančias PVM apmokestinimo taisykles, kol nebus sutarta ir neįsigalios galutinė PVM sistema.

3. Nustatyti pagrindinius įmonių ES vidaus prekybai skirtos galutinės PVM sistemos ramsčius, grindžiamus apmokestinimu PVM prekių tiekimo ar paslaugų teikimo paskirties ES valstybėje narėje, principu, kad prievolė mokėti PVM, taikant tos valstybės PVM tarifą, tenka tiekėjui (402 straipsnis). Minėtas paskirties vietos PVM apmokestinimo principas pakeis pereinamojo laikotarpio procedūras, pagal kurias šiuo metu tiekiant prekes į kitą ES valstybę narę, laikoma, kad įvyko du sandoriai, t. y. išgabavimo valstybėje - prekių tiekimas, kuriam taikomas atleidimas nuo PVM, o įsigijimo ES valstybėje narėje - prekių įsigijimas, kurį apmokestina jų gavėjas.

Atsižvelgiant į ES VN išsakytus nuogastavimus dėl šio straipsnio formulavimo, t. y. kad nereikėtų šiame pasiūlyme nustatyti gairių, kurios po to galėtų neleisti diskutuoti dėl konkrečių galutinės sistemos nuostatų, kartu nėra aiškaus supratimo, kaip ES valstybės narės toliau galės taikyti esamus nukrypimus dėl sumažintų PVM tarifų, jeigu toks 402 straipsnis būtų priimtas, pridėdama šio straipsnio 2 dalis, kuria nurodoma, kad kol neįsigalios visi techniniai galutinės PVM sistemos elementai, tol šiuo metu ES valstybių narių turimos nuokrypos, susijusios su sumažintais tarifais ar atleidimais, lieka galioti.

2018 m. gegužės 25 d. Komisijos pateiktame detaliame galutinės PVM sistemos pasiūlyme plačiau išdėstytos išsamios techninės nuostatos, susijusios su faktiniu pagrindinių principų įgyvendinimu (pvz., bendra (vieno langelio) registravimo sistema mokesčio deklaravimui, mokėjimui ir atskaitai).

¹ **VIES** - PVM mokėtojo kodo tikrinimo sistema, kurioje registracijos PVM mokėtojais duomenys gaunami iš nacionalinių duomenų bazių.

² **Eurofisc** - automatinė mokesčių administratorių apsiikeitimo informacija sistema, skirta kovai su PVM sukčiavimu.

Atkreiptinas dėmesys, kad po ilgų diskusijų Tarybos techninio lygio ir Aukšto lygio darbo grupėse šiame etape nuspręsta atsisakyti **nustatyti patvirtinto apmokestinamojo asmens** (angl., *certified taxable person*; toliau - CTP) **kategoriją**.

Coreper 2 pavesta išspręsti klausimus, dėl kurių sutarimas nepasiektas ir perduoti Ecofin Tarybai, siekiant bendrojo požiūrio.

Diskusiniai klausimai dėl: *cost-sharing* (137a straipsnis) ir PVM galutinės sistemos kertinių principų (402 straipsnio).

Lietuvos pozicija. Siūloma pritarti kompromisiniam pasiūlymui.

Europos indėlių garantijų sistema (pažangos ataskaita)

Teisinį pasiūlymą, kuriuo numatoma sukurti Europos indėlių draudimo sistemą (EDIS), Europos Komisija (COM) pateikė 2015 m. lapkričio 24 d.

Kartu buvo pateiktas ir Komunikatas dėl Bankų sąjungos užbaigimo, kuriame numatytos tolimesnės rizikų bankų sektoriuje mažinimo ir dalijimosi jomis priemonės.

EDIS – tai trečiasis pagrindinis Bankų sąjungos (BU) ramstis, kiti du (Vieningas pertvarkymo mechanizmas (SRM) ir Vieningas priežiūros mechanizmas (SSM)) jau yra sukurti.

Esminės pirminio pasiūlymo dėl EDIS nuostatos:

- EDIS būtų sukurta dabar veikiančių indėlių draudimo sistemų pagrindu trimis nuosekliais etapais (*reinsurance, co-insurance and full insurance*) nuosekliai didinant EDIS finansavimą iki pilno draudimo 2024 m.;
- individualios kredito įstaigos įmokos į EDIS priklausytų nuo jos rizikingumo;
- EDIS valdymas būtų patikėtas bendrai pertvarkymo valdybai (SRB).

ECOFIN Taryba 2016 m. birželio 17 d. patvirtino išvadą (*roadmap*) dėl bankų sąjungos stiprinimo, kuriose pažymėjo, kad dėl EDIS Taryba tęs darbą techniniame lygmenyje. Derybos politiniame lygmenyje prasidės, kai bus pasiektas pakankamas progresas įgyvendinant riziką mažinančias priemones. Atsižvelgiant į tai DK, SK, MT, EE ir BG pirmininkavimo metu buvo siekiama pažangos atskirais techninio pobūdžio klausimais, t. y. esminės pažangos nebuvo pasiekta.

COM, siekdama paskatinti tolimesnes diskusijas tarp VN ir taip pat su Europos Parlamentu ir baigti Bankų sąjungos kūrimą iki 2019 m., 2017 m. spalio 11 d. paskelbė *Komunikatą dėl Bankų sąjungos kūrimo užbaigimo*, kuriame kviečiama EP ir Tarybai svarstyti galimybę EDIS pradėti taikyti palaipsniui, atsižvelgiant į pasiektą pažangą rizikos mažinimo srityje, pradėti nuo pirmojo perdraudimo (*reinsurance*) etapo ir tik įvykdžius tam tikras sąlygas (pvz., atitinkamai sumažinus neveiksnius paskolas) būtų pereinama prie antrojo bendrojo draudimo etapo.

Pirmininkaujanti BG parengė ir aukšto lygio Bankų sąjungos stiprinimo darbo grupės posėdžiui (AHWP) pateikė atliktų darbų pažangos ataskaitos (*progress report*) projektą, kurį numato pristatyti Ekonomikos ir finansų (ECOFIN) Tarybos 2018 m. birželio 22 d. posėdyje. Pažangos ataskaitoje pateikiamas AHWP posėdžiuose išsakytų pozicijų ir VN raštu pateiktų pastabų ir pasiūlymų vertinimas, siekiant užtikrinti darbo tęstinumą ir padėti sekančiai pirmininkaujančiai AT nustatyti tolimesnio darbo kryptis.

Ataskaitoje konstatuojama, kad **BG jos pirmininkavimo metu pasiūlė techniniame lygyje įvairiais aspektais išnagrinėti COM pirminio EDIS modelio alternatyvas**: 1) tokia, kurią 2017 m. pasiūlė COM (palaipsnis EDIS sukūrimas, pradedant nuo perdraudimo etapo); 2) valstybių narių pasiūlytą privalomo skolinimo (*mandatory lending*) alternatyvą. BG akcentuoja, kad diskusijos dėl alternatyvių modelių jokiais būdais neturėtų užkirsti kelio būsimoms deryboms politiniu lygmeniu.

BG jos pirmininkavimo metu nagrinėjo šias prioritetines sritis:

- Perdraudimo etapas

COM, remdamasi 2017 m. Komunikate išdėstytais idėjomis parengė dokumentą diskusijoms, kurį lydėjo rašytinių pastabų klausimynas ir toliau – detalesnis COM dokumentas. Pagal COM EDIS finansavimo šaltiniai būtų *ex-ante* įmokos ir trumpalaikis skolinimasis iš kapitalo rinkų.

COM pabrėžė, kad jos siūlomas modelis nenumato rizikos dalinimosi, nes visa suteikta pagalba likvidumui būtų grąžintina. Kelios VN suabejojo tokia COM išvada, viena VN pabrėžė, kad ir prieš tokio modelio diegimą būtina pakankamai sumažinti riziką.

Daugelis VN palaikė, kad įmokos rinktų nacionalinės indėlių garantijų sistemos (IGS) ir vėliau atitinkamą dalį jų pervestų į EDIS. Taip pat daugelis palaikė, kad įmokos būtų skaičiuojamos vertinant riziką nacionaliniu lygiu ir tik keletas – BU lygiu. Siekiant nustatyti įmokų dydį turėtų būti nustatyti tarpiniai tiksliniai finansavimo lygiai (*funding path*). Kokią dalį surinktų įmokų IGS turėtų pervesti į EDIS, nuomonės išsiskyrė, daugelis nepalaikė COM siūlomos 50% ribos ir siūlė į EDIS pervesti mažesnę dalį. Nors daugelis pritarė EDIS skolinimuisi iš rinkų, tačiau keleto VN nuomone toks elementas suponuotų dalinimąsi rizika.

Siekiant, kad EDIS suteikta pagalba IGS likvidumui būtų pilnai sugrąžinta, COM siūlo įtvirtinti grąžinimo planų privalomus elementus (grąžinimo terminą, periodiškumą, EDIS prioritetą surgažinant lėšas, kt.). Kai kurios VN siūlė nustatyti, kad už suteiktą pagalbą DGS mokėtų palūkanas, bet daugelis sutiktų, kad palūkanos būtų skaičiuojamos tik už laiku negrąžinamą sumą.

Taip pat buvo nagrinėtas nacionalinių diskrecijų (OND) klausimas, ypač laikinai padidėjusių balansų (THB), kurie gali padidinti IGS likvidumo poreikį. COM nuomone pirmajame etape EDIS galėtų dengti ir THB, nes EDIS teiktų pagalbą tik IGS likvidumo trūkumui padengti. VN nuomonės šiuo klausimu išsiskyrė, dalis reikalavo, kad THB išimtytys būtų harmonizuotos arba jos iš viso nebūtų taikomos. Kitų OND, tokių kaip EDIS finansinių išteklių naudojimo alternatyvioms priemonėms, (t.y. turto bei įsipareigojimų ir indėlių portfelio vertės perkėlimui) finansuoti klausimas, COM dokumente nebuvo nagrinėtas, todėl reikalauja tolimesnio nagrinėjimo.

● Privalomas skolinimas

BG parengė ir AHWP pateikė svarstyti diskusijų dokumentą, kuriame išdėstė indėlių garantijų sistemų (IGS) privalomo tarpusavio skolinimo, kaip galimos perdraudimo alternatyvos, modalumus. Kaip ir pirmiau aptartame perdraudimo etape, privalomo skolinimo atveju būtų teikiama pagalba tik likvidumo trūkumui padengti. Nacionalinės IGS pirmiausiai turėtų išnaudoti savo turimus fondus prieš gaudamos pagalbą iš kitų Bankų sąjungos (BU) IGS. Kitos IGS turėtų greitai paskolinti likvidumo stokojančiai IGS sumą, prieš pastarajai skolinantis iš kitų alternatyvių šaltinių.

BG pabrėžia, kad toks likvidumo palaikymas per privalomą skolinimo susitarimą neturėtų sukelti naštos pasidalijimo ar moralinės rizikos. Pagalbą suteikusioms IGS lėšos būtų grąžinamos iš į pasiskolinusios IGS renkamų *ex-ante* įmokų ir iš bankroto procedūrų sugrįžtančių lėšų.

BG išdėstė du privalomo skolinimo variantus: per nacionalinių IGS tinklą, kai įmokos skolinimo tikslams būtų renkamos bei valdomos nacionalinių IGS, ir per centrinę įstaigą, kai įmokos būtų pervedamos į centralizuotą fondą, valdomą SRB. Diskusija AHWP ir rašytinės VN pastabos parodė, kad labiau veiksminga sistema veiktų per centrinę įstaigą, kur SRB atliktų koordinavimo, proceso valdymo ir stebėsenos vaidmenį. Paskolintų lėšų grąžinimą turėtų užtikrinti grąžinimo planuose nustatytos sąlygos, kurios išsamiau nagrinėtos diskusijose dėl perdraudimo etapo. Tolimesnio darbo reikėtų siekiant nustatyti IGS skolinimą sumą ir sąlygas.

COM atkreipė dėmesį į BG siūlomos alternatyvos trūkumus: siūlomas skolinimo limitas (10-20% tikslinio lygio) būtų nepakankamas; siekiant skubiai išmokėti kompensacijas indėlininkams būtina sukurti centrinį fondą; kilus finansinių sunkumų keliose VN gali kilti operacinių problemų, teisminių ginčų ir tai gali pakenkti visos sistemos patikimumui ir indėlininkų pasitikėjimui.

Daugelio VN požiūriu, kurį palaikė SRB ir ECB, siūloma sistema yra labai sudėtinga, ji nenumato perėjimo į sekančius EDIS etapus ir pilnai mutualizuotą EDIS, todėl laiko ją prastesne nei perdraudimas. Tik keletas VN palaikė BG siūlomą alternatyvų modelį ir įžvelgė jo panašumų į COM pasiūlytą perdraudimo modelį.

Dauguma VN sutiko, kad privalomam skolinimui skirta suma turėtų būti apribota, tačiau būtų reikalingas tolimesnis darbas siekiant nustatyti tokiai ribai, kad skolinimas nekeltų rizikos pačios skolinančios IGS likvidumui galimų būsimų išmokėjimų atveju.

Dėl tarpvyriausybinių susitarimų (*Intergovernmental Agreement*) (IGA) VN išreiškė skirtingą požiūrį. Vienų nuomone tokie susitarimai būtų būtini, kitos mano, kad SESV 114 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas bet kuriam alternatyviam EDIS modeliui.

Iš esmės VN sutarė, kad nacionalinių IGS vaidmuo išliktų pagrindinis, jos būtų visiškai atsakingos už savalaikį kompensacijų išmokėjimą ir visų nuostolių padengimą. SRB turėtų būti suteikti įgaliojimai koordinuoti ir stebėti, kad parama likvidumui būtų laiku suteikta ir grąžinta. Kai kurios VN skeptiškai vertino galimus SRB įgaliojimus dėl sumų išieškojimo iš nacionalinių bankroto bylų. Dėl SRB ir nacionalinių IGS bendradarbiavimo mechanizmo ir dėl SRB įgaliojimų spręsti IGS veikimo trūkumus reikia dirbti toliau.

Nagrinėjant nacionalinių diskrecijų (OND) klausimą, daugelis VN siūlė jas dengti nacionalinėms DGS. Dėl laikinai padidėjusių balansų (THB) keletas VN laikėsi priešingos nuomonės pabrėždamos, kad laikinos likvidumo paramos atveju rizika BU nebūtų dalinamasi, todėl THB galėtų būti dengiami.

● Rizika pagrįstų įmokų metodika

BG tęsė darbą, susijusį su rizika pagrįstų įmokų apskaičiavimo metodikos kūrimu, remiantis COM surinktais duomenimis. Atsižvelgdama į kai kurių VN pageidavimus, COM pateikė išsamia analizę tam tikrais aspektais:

- galimas įmokų perskirstymo poveikis tarp VN pereinant iš nacionalinių IGS į EDIS – COM nustatė, tos VN, kur yra mažiau rizikingų bankų, pilno EDIS etape mokėtų mažiau;
- konkrečios šalies rodiklių (pagal atkūrimo lygį) įvedimas – analizė parodė, kad dėl žemesnio atkūrimo lygio įmokos padidėtų. Kai kurios VN išreiškė susirūpinimą dėl tokio rodiklio įvedimo, nes tada vienodo rizikingumo bankai BU būtų vertinami skirtingai vien dėl jų įsisteigimo vietos. Be to, rezultatai būtų iškraipyti dėl skirtingų nacionalinių bankų sistemų dydžio ir koncentracijos, draudžiamųjų įvykių dažnumo ir dydžio;
- MREL *proxies* rodiklio įvedimas – sąlygotų tai, kad maži ir vidutiniai bankai mokėtų mažiau, nes jie palyginti su dideliais bankais turi santykinai didesnes MREL II *proxy* sumas. Kai kurios VN pareikalavo išsamesnės analizės šiuo klausimu;
- tai, kad dideli bankai, greičiausiai, turėtų būti pertvarkomi, o ne likviduojami, taigi mažiau tikėtina, kad jų problemų sprendimui prireiks fondo lėšų. Analizė parodė, kad tokie bankai mokėtų mažiau. Kai kurios VN pabrėžė, kad dideli bankai mokėtų mažiau vien dėl to, kad yra dideli, mano, kad įmokų į IGS bazę yra apdraustieji indėliai ir nėra poreikio bankus vertinti skirtingai. Kai kurių VN nuomone, tolimesnis techninis darbas, susijęs su rizika pagrįstų įmokų apskaičiavimo metodika, turėtų būti atidėtas tol, kol bus priimtas politinis sprendimas dėl galutinio EDIS projekto. BG sutiko su šia nuomone ir pasiūlė pastarąjį darbą atidėti.

● Institucinės užtikrinimo sistemos (IPS)

BG kvietimu Nacionalinė Vokietijos bkooperatinių bankų asociacija pristatė AHWP pas juos veikiančios IPS funkcionavimą.

● Alternatyvios priemonės

SRB pateikė diskusijų dokumentą, kuriame daugiausia dėmesio buvo skirta alternatyvių priemonių (t.y. turto, įsipareigojimų ir indėlių portfelio vertės perkėlimo) teikiamai naudai, apimčiai (įskaitant neapdraustuosius indėlius), galimas rizikas ir galimybes jas išspręsti (įskaitant didesnę SRB vaidmenį). Kai kurios VN prieštaravo idėjai dengti neapdraustuosius indėlius ir abejojo, ar JAV požiūris galėtų būti taikytinas ES. Kitos apskritai nenorėjo kalbėtis apie mažų bankų pertvarkymą. Tačiau kelios valstybės narės pritarė tolesnei alternatyvių priemonių kaštų ir naudos analizei. Todėl BG kviečia tolimesnėms diskusijoms duomenų, kuriuos turėtų pateikti SRB, pagrindu.

● Europos centrinio banko analizė

Europos centrinis bankas (ECB) WHWP pateikė atnaujintą kiekybinį vertinimą, ar visiško (pilno) EDIS dydis būtų pakankamas kompensacijoms išmokėti ir ar šalis netektų vienoms kitų subsidijuoti. ECB padarė išvadą, kad pilno EDIS etape jam pakaktų finansinių išteklių net krizinėje situacijoje, taip pat nebuvo gauta jokių įrodymų, kad šalis tektų vienai kitą subsidijuoti. Vienos VN teigiamai vertino

ECB analizę ir pritarė jo išvadoms, kitos buvo skeptiškos dėl analizėje naudotų metodų ir duomenų reprezentatyvumo.

Lietuvos pozicija. Lietuva visada pasisakė ir pasisako už Bankų sąjungos užbaigimą ir visišką visų trijų jos pakopų įgyvendinimą. Tačiau siekiant kompromiso galėtume sutikti su laipsnišku požiūriu. Perdraudimas galėtų būti perinamasis etapas į pilnai mutualizuotą EDIS. Esame pasirengę tolimesnėms konstruktyvioms diskusijoms.

Tvirtai palaikome, kad naujai kuriama Europos indėlių draudimo sistema turėtų sustiprinti indėlininkų pasitikėjimą, o ne jį silpninti. Todėl palaikome pirminį Komisijos pasiūlymą, kad į EDIS turėtų patekti visos kredito įstaigos, priklausančios nacionalinėms indėlių garantijų sistemoms.

Nemokumo, restruktūrizavimo ir antrosios galimybės direktyva (Pirmininkaujančios valstybės narės informacija)

Pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir tarybos direktyvos dėl prevencinio restruktūrizavimo mechanizmų, antrosios galimybės ir priemonių restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrų veiksmingumui gerinti, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/30/ES (Nr. 14875/16) (toliau – Direktyvos projektas), kurį pateikė Komisija 2016 m. lapkričio 23 d., siekiama mažinti didžiausias kliūtis laisvam kapitalo judėjimui, kylančias dėl valstybių narių restruktūrizavimo ir nemokumo sistemų skirtumų, užtikrinti, kad gyvybingos įmonės ir verslininkai, patiriantys finansinių sunkumų, galėtų pasinaudoti efektyviomis prevencinio restruktūrizavimo ir skolų nurašymo procedūromis, užtikrinant teisėtus kreditorių interesus.

Direktyvos projektas yra vienas iš svarbiausių siektinų rezultatų, įgyvendinant Kapitalo rinkų sąjungos planą ir Bendrąją rinkos strategiją. Direktyvos projektu taip pat siekiama spręsti neveiksnių paskolų kaupimosi problemas.

ECOFIN metu ministrams turėtų būti pateikta informaciją apie pasiektą sutarimą TVR taryboje dėl dalies direktyvos. .

Pažymėtina, kad TVR taryboje buvo sutarta dėl:

I. Skolų nurašymas

- a) Galimybė nurašyti skolas - verslininko nemokumo sąvoką valstybės narės galės nustatyti pagal nacionalinę teisę.
- b) Skolų nurašymo laikotarpis - siekiant suderinti skirtingas valstybių narių nuomones numatyta, kad bendras 3 metų skolų nurašymo terminas, suteikiant plačias galimybes valstybėms narėms apriboti galimybę nurašyti skolas arba nustatyti ilgesnį skolų nurašymo laikotarpį, ar tam tikrų skolų nenurašyti pagal nacionalinę teisę.
- c) Skolų nurašymo laikotarpio pradžia - leidžiama valstybėms narėms pasirinkti alternatyvias galimybes.

II. Priemonės, kuriomis didinamas restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrų veiksmingumas

- a) Teismai ir administracinės institucijos – sutarta, kad teismų ir administracinių institucijų darbuotojai, užsiimančys restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūromis, turi būti tinkamai apmokyti ir turėtų savo funkcijoms vykdyti būtiną kompetenciją.
- b) Restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrose paskirti specialistai - VN suteikiama plati diskrecija dėl Direktyvos projekto nuostatų, susijusių su specialistų skyrimu, priežiūra, atlyginimo nustatymu, įgyvendinimo.
- c) Elektroninių ryšio priemonių naudojimas – pritarta, kad nemokumo procedūrų šalys galėtų atlikti tam tikrus veiksmus elektroninėmis ryšio priemonėmis. Atsižvelgiant į tai, numatytas 5 metų įgyvendinimo laikotarpis.

III. Restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrų stebėseną – apibrėžta kokie bus renkami duomenys apie nemokumo procedūras kiekį.

Lietuvos pozicija. EK pasiūlymas dėl nemokumo yra svarbus siekiant skatinti ir efektyvinti gyvybingo, tačiau finansinius sunkumus patiriančio verslo restruktūrizavimo procesus ES lygiu, derinti

verslininkams po bankroto antros galimybės suteikimo principus ir didinti nemokumo procesų veiksmingumą valstybėse narėse.

Sveikiname ir palaikome pasiektą dalinį susitarimą TVR taryboje. Nemokumo sistemų harmonizavimas ir tobulinimas ES lygiu turi didelės įtakos gerai veikiančiai bendrajai rinkai, prisideda prie Kapitalo rinkų sąjungos kūrimo ir blogų paskolų mažinimo ES šalyse, todėl skatiname toliau tęsti konstruktyvias diskusijas dėl Direktyvos projekto.

Tarybos rekomendacijos dėl 2018 m. nacionalinių reformų programų ir Tarybos nuomonės dėl atnaujintų stabilumo arba konvergencijos programų (patvirtinimas)

ECOFIN posėdžio metu bus svarstomas 2017 m. šalims skirtų rekomendacijų įgyvendinimas ir Stabilumo ir Konvergencijos programų vertinimas.

Taryba pažymi, kad bendrai, rekomendacijų įgyvendinimas prastas. Stengtasi išlaikyti vienodo šalių traktavimo principą vertinimuose.

Per 2018 m. Europos semestrą Komisija atliko išsamią Lietuvos ekonominės politikos analizę ir ją paskelbė 2018 m. šalies ataskaitoje. Be to, ji įvertino 2018 m. Stabilumo programą ir 2018 m. Nacionalinę reformų programą, taip pat veiksmus, kurių Lietuva ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais jai skirtas rekomendacijas. Komisija įvertino ne tik jų svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Lietuvos politikai, bet ir tai, kaip jie atitinka Sąjungos taisykles ir gaires, nes Sąjungos lygio priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų būtina stiprinti bendrą Sąjungos ekonomikos valdymą.

Lietuvai Komisija nepateikė rekomendacijų susijusių su fiskaline politika – Lietuva, Komisijos vertinimu ir prognozėmis, turėtų atitikti Stabilumo ir augimo pakto nuostatas tiek 2018, tiek 2019 metais.

Komisija Lietuvai rekomendavo imtis sekančių veiksmų:

1. Gerinti mokestinių prievolių vykdymą ir plėsti mokesčių bazę, pereinant prie šaltinių, kurių apmokestinimas mažiau kenkia augimui. Užtikrinti ilgalaikį pensijų sistemos tvarumą kartu sprendžiant pensijų adekvatumo klausimą.
2. Gerinti švietimo ir mokymo sistemos, įskaitant suaugusiųjų mokymąsi, kokybę, veiksmingumą ir atitiktį darbo rinkos poreikiams. Gerinti sveikatos priežiūros sistemos rezultatus toliau persiorientuojant nuo stacionariosios prie ambulatorinės priežiūros, stiprinant ligų prevencijos priemones, taip pat vietos lygmeniu, ir didinant priežiūros paslaugų kokybę ir įperkamumą. Gerinti mokesčių ir socialinių išmokų sistemos struktūrą siekiant mažinti skurdą ir pajamų nelygybę.
3. Skatinti našumo augimą didinant viešųjų investicijų veiksmingumą, užtikrinant veiksmingą valdžios institucijų vykdomą mokslinių tyrimų ir inovacijų politikos koordinavimą ir šalinant viešųjų priemonių, kuriomis remiamas mokslo ir pramonės bendradarbiavimas, spragas ir neefektyvumą.

Atsižvelgiant į pateiktas rekomendacijas, kaip ir kasmet, bus tvirtinamas nacionalinis rekomendacijų (CSRs) įgyvendinimo priemonių planas, numatantis konkrečias priemones, kurių pagalba bus įgyvendinamos Lietuvai skirtos rekomendacijos.

Lietuvos pozicija. Pritariame 2017 m. šalims skirtoms rekomendacijoms ir Stabilumo ir Konvergencijos programų vertinimo apžvalgai.

Tarybos sprendimai ir rekomendacijos dėl Stabilumo ir augimo pakto įgyvendinimo (priėmimas)

Europos Komisija, atlikusi Stabilumo ir augimo pakto (SAP) įgyvendinimo analizę, nustatė, kad paviršinio deficito procedūra Prancūzijoje ištaisyta, o Belgijoje ir Italijoje nustatytas valdžios sektoriaus skolos santykio mažėjimas. ECOFIN posėdžio metu turi būti priimtas Tarybos sprendimas dėl paviršinio deficito procedūros nutraukimo Prancūzijai. Belgija ir Italija bus įpareigosotos laikytis Stabilumo ir augimo pakto nuostatų. Dėl Vengrijos ir Rumijos Taryba priims rekomendacijas, kuriomis bus rekomenduojama iki spalio 15 d. pranešti Tarybai apie numatomas priemones, kurių bus

imtasias įgyvendinant rekomendacijas bei pateiti atnaujintas ir išsamias 2018-2019 m. biudžeto projekcijas.

Lietuvos pozicija. Pritariame, kad perviršinio deficito procedūra būtų nutraukta Prancūzijai. Taip pat pritariame EK rekomendacijoms Belgijai, Italijai, Vengrijai ir Rumunijai.

Komisijos ir Europos Centrinio Banko pateiktos konvergencijos ataskaitos (Pasikeitimas nuomonėmis)

Š. m. gegužės 23 d. Europos centrinis bankas (ECB) pateikė konvergencijos ataskaitą, kurioje nagrinėjamos septynios iš devynių ES šalių (Bulgarija, Čekija, Kroatija, Vengrija, Lenkija, Rumunija ir Švedija), kurios dar nėra priėmusios bendros valiutos. Dvi iš devynių šalių, Danija ir Jungtinė Karalystė, nedalyvauja EPS trečiajame etape, dėl to konvergencijos ataskaita šioms VN neteikiama be jų prašymo. Tuo pačiu metu skelbiame ir EK ataskaitą.

Įprastai ECB konvergencijos ataskaita teikiama kartą per 2 metus arba gavus konkretų VN prašymą įvertinti pasirengimą prisijungti prie euro zonos. Ataskaitose yra pateikiama apžvalga ir vertinimas ne euro zonos VN pasiektas progresas siekiant atitikti nustatytiems kriterijams norit tapti euro zonos nare. Pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos visos septynios šalys yra įsipareigojusios įsivesti eurą, o tai reiškia, kad jos privalo siekti įvykdyti visus konvergencijos kriterijus. Šioje ataskaitoje ECB vertino, ar minėtos septynios šalys pasiekė aukštą tvarios ekonominės konvergencijos laipsnį, ar nacionalinės teisės aktai suderinti su Sutartimis bei Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutu ir kaip laikomasi teisės aktų reikalavimų, kuriuos turi įvykdyti atitinkami nacionaliniai centriniai bankai, siekdami tapti neatskiriama Eurosistemos dalimi.

ECB ir EK konvergencijos ataskaitose teigiama, kad:

- visų valstybių valdžios sektoriaus deficitas atitiko Maastrichto kriterijus;
- skolos rodiklis buvo didesnis už pamatinę vertę tik Kroatijoje ir Vengrijoje;
- norint palaikyti tvariai konvergencijai palankią aplinką visoms septynioms VN būtina toliau vykdyti į stabilumą orientuotą ekonominę politiką ir tikslines struktūrines reformas bei taikyti finansinį stabilumą palaikančias priemones.
- viešųjų finansų kriterijų atitinka visos susijusios valstybės narės;
- ilgalaikių palūkanų normų kriterijų atitinka Bulgarija, Čekija, Kroatija, Švedija ir Vengrija;
- kainų stabilumo kriterijų atitinka Bulgarija, Kroatija, Lenkija ir Švedija;
- valiutos kurso kriterijaus neatitinka nė viena minėta valstybė narė, nes nė viena iš jų nėra valiutų kurso mechanizmo (VKM II) narė: kad galėtų prisijungti prie euro zonos, valstybė narė minėtame mechanizme be didelių nukrypimų turi dalyvauti bent dvejus metus.

Be šių oficialių prisijungimo prie euro zonos sąlygų vertinimo, ataskaitoje nurodyta, kad nė vienoje valstybėje narėje, išskyrus Kroatiją, teisės aktai nėra visiškai suderinti su ekonominės ir pinigų sąjungos taisyklėmis.

ECOFIN posėdžio metu diskusijų šiuo klausimu nesitikima, ECB ir EK pristatys savo ataskaitas.

Lietuvos pozicija. Pritarti ECB ir EK konvergencijos ataskaitoms.

Finansų ministras
Vilnius Šapoka
2018.06.18

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

SPRENDIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS POZICIJŲ DĖL KLAUSIMŲ, SVARSTOMŲ
2018 M. BIRŽELIO 22 D. EUROPOS SĄJUNGOS
EKONOMIKOS IR FINANSŲ REIKALŲ TARYBOS POSĖDYJE**

2018 m. birželio d. Nr.
Vilnius

Pritarti Finansų ministerijos pateiktoms Lietuvos Respublikos pozicijoms dėl klausimų, svarstomų 2018 m. birželio 22 d. Europos Sąjungos Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdyje.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras
Vilnas Sapoka
2018-06-19

Užduočių redaktorė
[signature]
Uždrotaitė